

Het Regt

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

PRYS DER INSERTIE:

15 centiem den drukregel.
40 centiem de reklamen.
Alle toezending van brieven, ge'd,
moet ons vrachtry gewordn.

Wekelyks verschynende Woens-
dag en Zaterdag, by den Ooste-
ler-Uitgever, HUB. DE COCK-
CRETEN, te St-Truiden.

ABONNEMENT PRYS:

Voor de Stad 5 fr. per jaer.
" 2 fr. per 6 maen-
den.
" 1 fr. 75 per tri-
mester.
Voor Buiten 6 fr. per jaer.
" 3-80 per 6 maen-
den.
" 2 fr. per trimest.

VADERLAND.

GODSDIENST.

VRYHEID.

Het onzijdige België en zyne forten.

De compagnie Pauwels heeft alweer 5 millioenen voorschot van het ministerie met zyne waelsche meederheid bekomen. M. Coomans wiens voorstel, om eerst de petitiën over de afbraek der citadellen te onderzoeken voor dat men opnieuw 5 millioen aen de forten ging besteden, verworpen werd, heeft aengekondigd dat hy een formeel voorstel zal doen om de forten af te breken, te meer daer de tegenwoordige uitvindingen het bestaende stelsel van verdediging teenemaal omwerpen.

De ministerieele vertegenwoordigers ontvingen de woorden M. Coomans met gemor. Doch als het magtige Engeland van zyn oud stelsel terugkomt, zou het kleine België dan beschaemd moeten zyn over eene verandering welke niet te voorzien was?

Het gevecht van de gekuirasseerde schepen in Amerika houden de parlementen van heel Europa bezig; de oude stelsels zyn omvergeworpen en moeten ongetwyfeld door nieuwe vervangen worden.

Wy in ons onzijdig lande, veroordeeld om niets te zyn, tenzy despeelbal der groote mogendheden, wy zouden daerin weinig of niets te zien hebben, indien de nieuwe uitvinding niet regtstreeks in betrekking kwam met de verdediging der kusten.

Vier of vyf kanons op de kusten konden weerstand bieden aen een oorlogschip met honderd vuermonden; vandaag zyn battereijen met honderd kanons niet meer in staet een enkelen

Merrimac, met vier kanons, tegen te houden. De yzeren waterduivel komt onder eene hagelagt van kogels, die op zyn yzeren lyf afkletteren gelyk de hagel op een schalien-dak, langs de forten gestroomd en dringt, ongedeerd, daer binnen waer hy wezen moet en wil.

Frankryk, Engeland, Oostenryk, Denemarken en andere landen vragen zich of zy het nu bestaende kunstverdedigings-systeem niet moeten laten varen, om zich op de hoogte des tyds te plaetsen.

Belgie kan niet anders dan de oogen openen. Wie in den snellen en verwonderlyken stroom des vooruitgangs wil stil staen, wordt gebroken en vernietigd; hy alleen is sterk en groot, die op de hoogte blijft, die het door den menschelyken geest uitgebrachte nieuwe weet ten nutte te brengen.

Men kan dus in de tegenwoordige omstandigheid het noorderkasteel van Antwerpen gerust afbreken; de kwestie van afbraek moest eerst onderzocht worden, eer men nog die vyf millioen aen de compagnie Pauwels verleende. Ons ministerie schynt niet te weten wat een gekuirasseerd schip is? Het ontvangt de kanonballen even als de jongens de kaatsballen en zendt ze terug met dood en vernieling; zy glyden op hem af, even als de regendruppen op de donzige pluim van de zwaen.

Het Blinde-manspel.

Hoestaet het met de kwesne der forten van Antwerpen in de kamer? Er wordt veel van gekazeld alle dagen, en M. Chasal wil van niets weten, alles is om ter best! de forten zyn gemaekt met vooruitzigt op gekui-

naer beneden den spreekzael binnen, waer de graef zynen zoon zoo listig leverde kwam.

De prelaet die zich tot nu toe had ingehouden, had nu den minsten twyfel niet meer over: de gravin had hem alles opghelderd met deze woorden: « dat hebt gy gedaen! »

— Wat! breekt hy tegen den graef los, gy hebt my het werktuig uwer schandige handelwys gemaekt, my uwen zoon, gezond van zinnen, als zot in hechtenis opgegeven! Gy handelt my wel edel voor eenen edelman, en vaderlyk voor eenen vader!

Zonder de tusschenkomst van den priester, hadde de prelaet den graef met den kraeg gekregen. — Neen, ging hy voort, ik wil den armen jongeling niet langer in zyne enge cel gevangen houden; hy trekke met u mede! hier is geene beternis voor hem te hopen. De eenzaamheid is te doodsch en te verpletterend voor deze woelige ziel...

— Dat is ook myn gedacht, nam hem de priester af; Ernest moet naer Zwaluwe terug en in zyne gewoone levenswys hersteld worden; en dan, zag hy den geneesheer aen, dan zullen wy zien. Gy, Anna, gy verblyft op Herckenrode tot hy zal genezen zyn.

— Genezen, genezen! Och God, genezen! laet zy een lingen zucht Geef my toch nu myne vryheid weder; laet my naer myne ouders teruggaen! ik wil op Herckenrode niet begraven worden, de aerde weegt daer zoo zwaer en het is zoo ver van Zwaluwe. Oh! wat heb ik al niet uitgestaan sedert myne hechtenis! en vandaag... o groote God! Ach, laet my toch naer Zwaluwe wederkeren! ik ben immers maer eene boerendochter; ik wil in uwe koetsen niet ryden: daer rydt het onheil in; laet my, in Godes name! te voet, alleen henen trekken. Wat moeten myne ouders om mynen te wege droevige uren slyten! weten zy waer ik henen ben?..

Niemand antwoorde: de graef bleef stom staen, het hoofd op den boezem, en zag verwoest het mesje aen.

— Wat beslist gy? vroeg de priester aen den graef.

— Ik verzet my niet meer tegen den trouw, verbiel by het hoofd.

Anna heefde als een jasmynenboom waer de storm doer bles.

— Maer, ging de graef voort, myn zoon moet

rasseerde battereijen! Al wat er nu in Amerika, in Engeland en Frankryk gebeurt, dat wisten, dat voorzagen wy hier van over jaer en dag! Ze zullen dus voltrokken worden.

En Antwerpen? wat zal Antwerpen doen, na dat het weer alles heeft zien weigeren, wat er ten zynen voordeele gevraagd werd? Antwerpen doet niets meer; het trekt zich de slaepmuts over de oogen.

Ziet! jongens, wat wy nu gaen doen: Wy moeten niets meer zien, niets hooren, niets weten; wy zyn maer geblynde peerdendie in den olie-molen loopen; wy moeten maer heel eenvoudig toestemmen al wat men ons zal vragen.

Pitst de oogen maer gerust toe! het gouvernement voorziet voor ons, zelfs wat nog niet eens bekend is. Als het er maer zoo klaer niet in ziet als in eene flesch inkt! *Sonnez cloîtres! Tonnez tambours!*

Niets zoo schoon als Blinde-man spelen onder het zingen van de *Brabançonne*....

Wy lezen in den *Echo belge*: de provinciale kiezingen van Gent zullen zeer hevig betwist worden, en, indien wy goed ingelichte personen gelooven, zullen de afredende raedsheeren, waeronder de burgemeester van Gent, veel moeite hebben om hun mandaet te zien hernieuwen.

Mexikaensche Kwestie.

De zaak van Mexiko is meer ingewikkeld dan ooit. Sedert verscheidene dagen kan men de afscheuring van Engeland niet meer in twyfel trekken; deze Mogendheid heeft zich van de expeditie afgezonderd; thans vraegt men zich af of de afscheuring van Spanje niet aenstaende is.

Of de depechen van Madrid zyn niets betekenend, of zy willen zeggen dat het Spaensche kabinet in oneenigheid is met de Mogendheid, welke eene hervorming in het gouvernement van Mexiko verlangt. Dewyl er

genezen zyn, en zy door eene byzondere opvoeding op onze hoogte gebragt.

— Tot onze hoogte! morde de geneesheer tuschen zyne tanden, tot onze hoogte! wat zich toch dat edel volk inbeeldt! zyn er hooge en lage menschen! Niets is adel dan de ziel en Anna heeft er eene, Goddank!

De priester, Ernest, de graef en de gravin trokken dan toch eindelyk naer Zwaluwe, en de geneesheer, de abbesse en Anna naer Herckenrode.

Binnen enige dagen, drukte de priester de hand van den geneesheer, verwacht ik u op het kasteel; wy zullen samen de middels zynere genezing beramen. Wat u betreft, sprak hy tot Anna, ik denk u welhaest op Herckenrode weer te zien.

De stem van den priester heefde toen hy haer deze woorden toesprak van een buitengewoon gevoel. Vroeger nog kreeg menigmael zyn gelaet eene zonderlinge uitdrukking van teederheid, daer wy aenstonds de oorzaak zullen van zeggen. Thans moeten wy ons verhael een weinig hooger hernemen.

Men herinnere zich nog den avond waer Anna zoo trouwloos in de koets van den graef werd weggevoerd. Haer broeder die in de verte deze wegrukking had gezien en te laet ter redding sneide, komt de pachtthoeve in eenen adem verwilderd opgelopen. Anna is weg! eene koets van het kasteel heeft haer opgenomen! — Met Ernest! springen zy ylings allen op by deze ontzettende tyding. — Maer neen, hernam de moeder, ween, dat kan niet zyn! zoo bestaat Anna niet! — neen, neen! riepen zy allen, dat kan niet zyn!

Des anderendaegs 's morgens trok de oude pachter zyne beste kleeren aen, en zóó fier en statig, den plegtigen hoed op het hoofd, naer het kasteel. Men bragt hem binnen in een der zalen. De graef zat voor het venster zyne rypaerden naer te zien, welke zyne statknechten wandelen leidden.

— Heer graef, begon de vader, ik ben uw huerpachter.

— Wel ja, al over ruime jaren.

— Ik ben geen edelman.

— Ho! ho! zei de graef.

— Maer ik sta toch op myne eer, zoo grootsch als de grootschte adel.

— Ta ta ta!

geene spræk kan zyn van Engeland, kan de niogenheid in kwestie niemand zyn dan Frankryk. Men vraegt zich dus af, of van de dry mogendheden, welke de expeditie begonnen, Frankryk alleen zal bloogesteld blyven aen stellige opofferinge en de noodlottige gebeurtenissen, welke elkeen aen die onderneeming gehecht ziet.

De financieele nood dwingt de meeste gouvernementen tot de ontwapening. Pruisen deinst voor de overdrevene militaire budgetten terug; het militaire Frankryk ontwapent ook; het heeft twee regementen afgedankt. Het vermindert zyne militaire uitgaven van 40 millioenen en dit is zyn laeste woord nog niet. Het engelsche gouvernement onderbreekt zyne militaire werken, om zyne fondsen aen de volmaking zynermarine te besteden. De terugwerking tegen de militaire uitgaven wordt allengs grooter.

Zou België's gouvernement dit niet willen volgen? 't ware te wenschen, maer...

KULLAGIE.

Zoo staet in onze Grondwet: alle gezag komt van het volk. Kullagie. Slechts een klein gedeelte van het volk mag de voorregten der Grondwet uitoefenen; slechts eenige duizende kiezers maken in België het volk uit, daer het grootste gedeelte der Belgen op huone vingers mogen fluiten en amen zingen, zonder eene stem, een enkel woordje by te brengen in de wetten, die hen, over hen en soms tegen hen na veel kazel in de kamers worden uitgesproken, later door het senaet op een bombyu gesponnen, en eindelyk door het koninglyk gezag in den winkel van den *Moniteur* geëtiketteerd. Kullagie.

Het kiesregt neemt zynen oorsprong in den eigendom, in het besit. Is dat regtvaardig? vandaag ben ik nog kiezer, ik betaal de 42,32 fr. nog; maer morgen zal ik myne bezittingen aen een hospitaal overgeven om daer een bed te stichten voor den afgesloofden werkmán, ik ben geen kiezer meer.

— Er valt hier niets van ta ta ta, vliegt hy den graef tergend onder de oogen; wat heet gy met myne Anna gedaen? waer is uw zoon Ernest?

De graef stiet hem op den boezem en zei: terug! zoo kort niet by! gy weet wel tegen wien gy sprekt, onbeschofte boer.

— Tegen wien ik spreek?... tegen eenen mensch gelyk ik en een ander; zult gy my zeggen wat van myne dochter, wat van myne Anna geworden is?

— Weet ge wel dat ik u kan van myne hoeve zetten? zie toe wat ge doet: ik verzoek u van uit te gaen, gy verveelt my.

— Doe wat gy met laten kunt; maer myne dochter is myn kind, is myne eer, myn huisgezin en myn zachte eigendom. Leg, wanschepel, wat hebt gy met Anna, met myne dochter gedaen? ik wil, ik moet dat weten.

De graef heide zyne tyfknechten, en de arme vader werd schandig op straat gesmeten.

De pachtjaren der hoeve waren nog niet verlopen; doch eenigen tyd later zond de graef hem een afgebod en ontnam hy hem akker en woning. Men kan deze onregtvaardige handelwys ter vier-schaer roepen; maer wat vermogen geringe menschen tegen grooten? de wet is zoo duur, het regt zoo ongenaekbaer zonder hoopen gelds. De grooten hebben geld, de grooten hebben voorspraak, de grooten hebben invloed en weten zich gelyc toe te stryken zonder regt en soms nog zonder reden.

Anna's ouders gingen dus afspannen. Daegs er na, waer de priester met Ernest en deze zyne ouders op het kasteel aankwam, moest de uitroep van gerief en meubelen openbaer gehonden worden. Reeds stond de notaris met zynen oproeper tuschen eenen hoop blauwen kielen, onder de appelboomen van den gaerde, de paerden en de runderen af te wachten die men aen toom en zeel uit de stallingen leidde. Geheel het huisgezin, vroeger zoo jeugdig en zoo vrolyk, zat op een kelderkamerke rond een tafeltje zoo neerslagtig en zoo misnoegd. De meubelen los en uitgebroken stonden te midden van den huizen zonder orde, zoder meester: men zou gezegd hebben dat zy niemand toebehoorden.

— Wat gaen wy nu aenvangen! schudt de vader met het hoofd; wy zyn geheel en gansc bedorven! en toch ik zou hem nog niet ontzien: de grooten meenen doen vry te zyn.

Scuilleton van het Regt.

DE ZOT.

(Zeventiende vervolg.)

Arme jongeling! sprak de priester tot den graef, wie weet of zyne dolende zinnen nog wel ooit zullen terugkomen!

— Is er dan geene hoop meer over? blikte de graef den geneesheer aen. Deze trok de schouders op en bezag den priester die dan hernam: wy zullen zien; de woeste hevigheid zynere krankzinnigheid geeft nog eenige betruis te hopen.

God gave het!

— Ach! kermdde de gravin met saemgevouwen handen geef my toch mynen zoon, mynen Ernest weder! Dat hebt gy gedaen! snapt zy ruw den graef toe; dat hebt gy gedaen! ik, ik hadde het nooit zoo angelegd. Geweld! geweld! daer is niets mede te winnen op het gemoeft van een kind. Ernest! Ernest! poept de bedrukte moeder.

En hy, hy draeit zich schielijk om alsof hy zich de stem zynere moeder herinnerde. Zy zwegten allen en hielden van hoop en aendoening den adem op. Zal hy misschien zyne moeder kennen? Ydele hoop zoodra verdwenen als verschenen. Krampig en woortsachtig pakt hy den verbryzelden strykstok van den grond op, en jaegt er mede over zynen arm 'als of deze een speltuig ware; hy zingt weder:

Het rymt alreeds: de vogelen kudden henen!

De lamp brandt uit;

En onder zón komt uit het graf geschenen,

Niet waer, myn bruid?

De noordewind die door de demenboomen

Brult van genot,

Verstomt myn ziel met zangen en met droomen:

Ik word nog zot!

Anna, bleek als een ammelaken, trillend als een riet, bleef met kloppenden boezem, versted van droefheid, tegen den deurstyl fennen, en heid zoo weemoedig haer blauw oog op den jongeling gevestigd.

— Kom, nam de goede abbesse, haer met den arm, kom, Anna, wat staen wy hier toch zoo te treuren! er mogen welligt betere dagen verschynen. Onze tegenwoordigheid vererget nog zynen toestaend.

En als een lykstoet trokken zy allen door de sombere kloosterpanden der tweede verdieping

Ik ben myn geheel leven rechtvaardig geweest en moest dus dagelijks schermen voor het da gelyksh brood, daer een andere met woekeren en vlugge streken zich een aanzienlyk fortuin wist by te jagen; ik kan geen kiezer worden, en hy, hy gaet champagne zuipen op kosten van ongeluk en buizen.

Niets zoostom in de wereld dan den eigendom voor grondslag van het kiesrecht instellen.

Indien *Socrates*, by ongeval in de 49^e eeny ter wereld gekropen, op eenen belgischen burgelyken stand gekribbeld stond, dan mogt hy nog niet meedoen in den keus van eenen slaetsman, al ware het ook maer van eenen boerenburgemeester, daer *Cartouche* integendeel deftig in eene kostelooze koets zou ter kiezing ryden Kullagie! Knoop dat eens samen Niets zoostom hier ter zake als den eigendom. Het meestendeel van diegenen welke bezitten, kunnen het niet gebeteren. Waerof gaet men de waerdigheid van den mensch buiten den mensch en niet in den mensch zoeken? Maken eenige hunders land, eenige renten op het Groot Boek, eenige bank biljetten den Belg verstandig, deugdzam, waerdig, en bekwaem? Kullagie!

Het stoffelyke beheerscht onze belgische maetschappy; het is de vrye, de verstandige, de redelyke burger niet die kiest, maer het zyn de 42.32 fr. welke kiezen; het is een bunder land, een stuk van vyffranks een venster, een patent die oproepen worden om de regering des lands uit te oefenen en daer te stellen. Kullagie! De mensch is de koning der schepping; Gods stempel heerlyk op zyn voorhoofd geprent, doet hem verre boven akkers, deuren, vensters en patenten uitschynen. Maer wat trekt zich dat onze kieswet aan. Verhevene hoedanigheden van hart en ziel, een leven lang doorgebracht in diepe studien, in zelfopoffering, in den zweetenden arbeid der kunsten en wetenschappen, Kullagie! gy betaelt geene 42 franken en 32 centiem, gy kunt geenen kiezer zyn; maer uw gebuer, die ze alle vyf niet lyeen heeft, die reeds van in den vroegen morgen de krickende zon niet meer in zyne zatte oogen kan verdragen, betaelt de kies-som en is kiezer!

De eerste bezitting, de eerste eigendom van den mensch is zyn bestaen: hy is mensch geweest er by de 42.32 fr. betaalde. Is dan de eigendom, dien wy trouwen niet geerne zouden te niet doen, is dan de eigendom de eenigste, de grootste wet van het menschedom? Is het de interest alleen die de maetschappy moet beheerschen? Dat gaet te ver! Een staet die alleen den interest voor wet daer stelt, erkent dan geene menschen dan die alleen welke 42.32 fr. betalen. De overige Belgen hebben dan geen regt op zaken van godsdienst, van huisgezin, van onderwijs en Vederland? Sluit gy ze zoo buiten de verbroedering van het menschedom? Zy zullen dan maer alleen mogen soldaet worden! Gy neemt dat niet aan. Staet dan ook toe dat 's lands wetten elken Belg aengaan; zyn leven, zyn huisgezin, zyn zweet en arbeid, zyn bloed liggen in de wetten begrepen, geenderpand, gewaerborgd: laet hem dus ook mededenken, medegevoelen, medespreken, mederuedplegen in de zaken, die zyn bur-

— Gy hebt het hem nog niet genoeg gezegd, sprak een der zonen.

— Vader, zei een ander, gy hebt goed gedaen; gy handelt als een edelman en hy als een schooljer. Wy zyn ten anderen, dat is waer, maer nog liever zoo dan anders; wy durven hem toch nog onder de oogen zien, en het brood dat wy eten is toch geen slaavenbrood, al ware het nog eens zoo hard.

— Dat is niets kinders, sprak de moeder; wy trekken naer de kleine hoeve die my ten aendeel viel; zy is wel zoo groot niet als Zwaluwe, maer toch groot genoeg om vry te leven. Ach! schoten hare oogen vol tranen, hadden wy onze Anna toch maer terug, dan ware alles nog niets!

Ondertusschen verhef de oproeper de stem in den boomgaard: hela! mannen, zyn de beurzen voorzen? zonder geld niets te doen! dat blik-gems-geld speelt eene dondersche rol! Hier zoo! wie zet geld op dat peerd? vyf jaer oud, eerste ras; de keizer heeft geen schooner ooit onder gehad; ziet toch eens wat schoone bruine huid, gy zoudt er u in spiegelen; en die manen, wat vallen ze magtig van beide kanten langs den moedigeo hals! Hoeveel voor den kieper?

— Vyftien kroonen, roept een stem.

— Wat vyftien kroonen! houdt gy den zet met uwe oude schoenen! vyftien kroonen voor zoo 'n peerd! zyt ge niet beslaemd?

— Twintig kroonen, riep eene tweede stem.

— Ik geloof dat men hier niet weet wat een peerd van vyf sterke jaren weerd is, noch wat het op den laetsten jaermarkt van Looen gegolien heelt; dat is nu eens om te laghen.

— Vyf en twintig kroonen, riep eene andere stem.

— Zoo zoo! nu begint het redelyk te worden; de notaris zet al half zoo zuer met meer, niet waer, heer notaris? Niemand mer dan vyf en twintig kroonen? toe, jongens, doet nog een kroontje by dat de vrouw niet weet...

Maer, zag hy in de verte en wees hy met den vinger, daer komt een pastoor aan!

Alle hoofden draejen zynen vinger na. — Niemand meer dan vyf en twintig kroonen?

— Dertig, riep eene vierde stem.

— Niemand meer dan dertig kroonen? — De pastoor komt regt op ons aan — dertig kroonen, niemand meer dan dertig kroonen, eenmaal — is hier soms iemand die trouwen moet of zyne paes-schen nog houden? — Ach, Klaeske, trouw zoo

gerlyk bestaen uitmaken en doordringen.

De vrede van den staet, zegt een schryver, ligt in de rechtvaardigheid, en de tol is niet rechtvaardig: il n'y a de paix que dans justice et le Cans n'est pas juste. Men moest eene wet weten voort te brengen die zoo sprak: gy zult in het maet chappelyke leven uwe regten uitoefenen niet omdat gy bezit maer omdat gy bestaet; gy zult burger en kiezer zyn omdat God u mensch geschapen heeft. Uw akker, uw muur, uw geld, uw venster, uw patent geven u dat maetschappelyk gezag en regt niet, maer uwe ziel; gy zyt mensch, dus zyt gy kiezer. De neuswyzen moeten hier zoo goed zyn in acht te nemen dat de Kullagie-meester les droits de l'homme niet aenneemt, gelyk de zeventiende eeuw zulks deed, maer gelyk zeker man die over een achttien honderd jaer te Rome aankwam, onder de Cesars en de Spartacussen, met een boek onder den arm waarop stond 'Evangelië' en waerin stond: «Toont dat gy gebroeders zyt.»

Wy moeten zulks verklaren, anders komen er weer bullen van, bullen lafaridondaine! bullen lafaridondoi!

KUNSTNIEUWS.

Inschryvings-lyst op De Zot.

Daer vele personen ons zoo welwillend het verlangen te kennen geven onzen onderhavigen de feuilleton «De Zot» in een boekdeel verzameld te zien, zoo kunnen wy niet nalaten eene lyst van intekening te openen om dusdanige herdrukking te bekostigen.

Het boekdeel zal komen tot de som van fr. 1, 25 voor de intekenaers en voor de geabonneerden van het Regt; de overige personen zullen hem in onzen boekwinkel te bekomen vinden aen den prys van fr. 1 50 centiem.

Maer eer wy tot het herdrukken van Den Zot overgaen, zullen wy hem tot de laetste letter toe, in ons blad Het Regt gegeven hebben. Het papier en de druk zal uitnemend beter zyn dan het papier en de druk van ons eerste werkje «de Batti.» Wy zullen er zelfs niet op zien, indien het eenigzins mogelyk is, zeker getal platen en vignetten tusschen den druk in te lasseten. Men begrype licht dat wy niets anders dan de verspreiding voor onze eerste letterproeven kunnen voor doelwit hebben.

Men zy dus zoo goed ons de namen der intekenaers doen te geworden tusschen dit en een paar maanden.

Stadsnieuws.

Zaterdag avond zyn twee aenpalende huizen te Nieuwerkerken afgebrand. Al de meubelen en twee koeijen zyn de prooi der vlammen geworden. Niets was verzeerd. Men kent de oorzaak van de ramp niet; doch weet men dat de kinders in het huis

leven niet of gy komt in d'ellende, zegt het ledje, — dertig kroonen, niemand meer dan dertig kroonen, tweemaal, niemand, niemand... den goeden dag, heer pastoor — niemand meer dan dertig kroonen...

— Waer is de heer notaris?
— Hier zoo, heer pastoor — niemand meer dan...
— Houd een oogenblik op tot ik den heer notaris gesproken heb. Heer notaris, ik zou u geerne een woordje alleen spreken.

— Wel zeven, heer pastoor, waerin kan ik u dienstig wezen?
— Wees zoo goed den uitroep op te schorten; de graef is van gedacht veranderd.

— Niemand meer dan dertig kroonen, derde...
— Een oogenblikje! stak de notaris de hand tot den uitroep uit, en tegen den priester voortgaende: is dusdanig de wil des graeven? dat verwondert my toch! indien het dan zoo is...

— Ja, het is zoo, heer notaris, gy kunt u op het kasteel gaen bevragen: de graef wacht u daer; ik, ik ga eens verder, de hoeve binnen.

— Dertig zilveren kroonen en nu dertig rotte mspels! schertste de oproeper; zoo gaet het in de wereld, niets is zeker dan wat zeker is.

Een minuut later was de boomgaard geruimd van paerden, notaris en koopers.

— Den goeden dag, vrienden, trad de priester den huize binnen.

Allen sprongen zy verwonderd op. Hy gaet voort: ik koom zoo even van het kasteel: ik heb den graef gesproken, ik heb den uitroep doen staken: de hoeve van Zwaluwe byft onder uwen ploeg; gy zult voortaan in uwe pacat niet meer ontrust worden.

De eene bezag wantrouwig, ongeloovig, den anderen.

— Ja, ja, vrienden; de notaris is reeds uit den boomgaard vertrokken; gaet liever eens zien... ik heb u nog meer te zeggen... maer gy moet u niet ontzetten...

— Eene tyding van Anna? gilde de moeder.
— Waer is zy? waer is zy? vroegen ze allen gelyk.

— Ik kan u zeggen dat Anna goed is waer zy is. Onteerd! scande de vader met het hoofd.

— Neen, brave man, niet onteerd, maer Anna braef en jeugdig gelyk zy vroeger was.

— Wie zyt gy dan? riepen zy angstig. De inbeelding dier eenvoudige menschen was zoo lang getroffen door die oaverwachte heilkonde dat zy

waer de brand ontstaan is zich alleen bevonden.

Zullen de ouders dan nooit voorzigtig worden?

— Er is te Oplinter dynsdag nacht een afgryselyk schelmstuk gepleegd. Booswichten zyn gedrongen in het huis van twee by elkander woonende nichten. Eene was reeds vermoord en waren zy op de andere gevallen, toen een man die over de deur woonde zyne koei bewazende, het geruchten hoorde toegesnel kwam. Men vermoedt dat de diefstal de oorzaak van deze misdaed is geweest: die twee vrouwen hadden eene keei verkocht. Sommigen beweeren dat de moordenaers het geld niet gevonden hebben, anderen dat zy den tyd niet gehad hebben het te zoeken; ook zegt men dat er slechts een vyffrankstuk in hok was. Het nog levende meisje is op beterhand.

— Naer men verzeert hebben al meer dan dertig fransche aertsbisschoppen naer Rome geschreven dat zy den oproep van Z. H. Pius IX zullen beantwoorden, en dat zy het groote concilie der Meimaend zullen bywooncn.

— Onze gemeenteraad heeft in hare zitting van gisteren besloten een luisterlyk festival te geven op de kermesse van 1862.

Er is insgelyks overgegaen geworden tot de stemming voor eenen commissaris van politie, welke plaats gehad heeft naer de opening en het onderzoek der geschrevene examens van de aspiranten. Er zyn twee kandidaten uitgeroepen, de heeren Wiersman van Puers met 7 stemmen, eerste kandidaat, en Digneff van St-Truiden, met 6 stemmen, tweede kandidaat.

— Op onze markt van heden werd de tarwe verkocht aen 32,50; het koren aen 22,50; de garst aen 20,00; de haver aen 18; de aerd-appelen aen 6,00 tot 7; de boter aen 1,34; eijeren aen 4 centimen stuks; de baggen aen 23 a 25 fr.

Verschillige tydingen.

De koning wordt van dag tot beter hy heeft zyne gewoone bezigheden en lange morgenwandeltogten te Laken hernomen. Doctor Civile, die den koning met zooveel kunde gemeesterd heeft, is voor zyn vertrek benoemd tot ridder der Leopoldsorde. De ministers hebben allen reeds een onderhoud gehad met Z. M.

— Leuven. Een soldaet van het 4. voetvolk regiment heeft zich door verhanding, in het celgevang alhier, het leven benomen. Hy heet Frans Michel, en was in december door het krygerghof tot 3 jaren gevang veroordeeld voor verkoop van wapens en soldatenkleeren.

— Woensdag morgend heeft men te Vuerne by het wachhuis van H. Baillen, ter statieplaats, een nieuwgeboren kind gevonden. Het wichtje was in eenen blauwen doek gewonden en lag in eenen houten bak, by het konpenkot.

— Spa. De verledene week heeft er te Spa een tonneel van dierlyke dronkenschap plaats gehad, welk het leven aen den dader

den priester voor een verschynsel namen en vroegen: wie zyt gy dan?

— Wie ik ben?... hebt gy den onderpastoor van N... niet gekend?

— Neen, heer, antwoordden zy bedeesd.

— Mbt gy dan van de familie N... nooit hooren spreken? zy dreef vroeger nog al eenigen handel.

— God! sloeg de pachteresse in hare handen, toen ik jong was...

— Wel, toen gy jonger waert? vroeg de priester.

— Zyt gy dan misschien de zoon van... Albert?

— Ja, zei de priester.

De vrouw sloeg de oogen ten gronde.

— Ga dan voort! zei de priester.

— Ik heb u nog op myne armen gedragen; ik was eene vriendin uwer moeder.

— Myner moeder? gilde de priester.

— Ook myne ouders zyn ten anderen gegaen, zuchtte zy; ik was just toevallig op het kasteel toen de verschrikkelyke tyding der schipbreuk aankwam... sinds ben ik op Zwaluwe getrouwd; mag ik toch weten wat van uwe duerbare moeder geworden is?

— Dood! zuchtte de priester.

— En uwe zuster Henrica dan?

— Dood!

— Och God! ik durf niet meer vragen.

— Myn vader niet waer? ook al dood!

— Geheel alleen in de wereld, vaegde zich de goede vrouw eene traen uit het oog; ik heb zoo menigmaal, als ik uwe moeder b. zoeken kwam, by uwe wieg gezongen, de gunzenle vliegjes van uwe slapende handjes en kootjes gejaagd, en gy, gy komt ons zoo van den dood verwekken! maer zeg ons toch, waer is Anna dan?

— Ik heb den graef moeten beloven u zulks heden nog te verzwigen; maer ik verzeekert u, Anna is goed waer zy is.

— Mag ik u nog eens over uwe familie spreken? vroeg de goede vrouw?

— O ja, antwoordt de priester, dat verkwikt my het hart.

— Ik heb uwe zuster Henrica zoo goed gekend, dat edel en weemoedig hart; zy was nog maer klein, maer zy was toch al zoo lief; en ik heb zoo menigmaal gedacht als ik myne Anna wiede en kuste, als ik ze op myne armen droeg, als ik ze, met eene geelyke peer in het handje,

heeft gekost. Martinus Jacques, ouderling van 61 jaren, bevond zich, half dronken zynde in eene herberg te Spa, toen M. C. L. stoker, er binnen kwam en aen den dronkaerd een stuk van 20 eentiemen aenbood als hy een kwart van eenen liter genever wilde uitdrinken. Jacques nam die voorwaerde aen en dronk den genever uit; vervolgens dronk hy nogmaels aen dezelfde voorwaerde een vierde liter genever, en dan nog twee glazen cognac en eenen halve liter bier. Na zulke walgelyke daed viel Jacques dood-dronken ten gronde; men droeg hem in de schuer en des anderdaegs avond was hy een lyk.

— Nameu. De burgelyke regtbank dezer stad heeft over eenige dagen uitspraak gedaen in de zaak van eenen hond die doodgeschoten was door den eigenaer van een oogstveld, hetwelk hy beschadigde. De regtbank heeft aen den eigenaer des honds eene som van 100 francs toegekend, als de waarde van het geschotene dier, maer hem veroordeeld tot 50 fr. schadevergoeding voor vernieling der veldvruchten.

— In zyne zitting van zaterdag, heeft het hof van beroep van Luik het vonnis van de regtbank van Tongeren bevestigd in het proces van M. Jaminé tegen de *Fedette du Limbourg*. Er was kwestie, zoo als men weet, om te weten of de burgerlyke regtbanken bevoegd zyn om te oordeelen over eene vraag van schadevergoeding in zake van drukpers. Die bevoegdheid is door het hof aengenomen, even gelyk zy onlangs door de regtbank van eersten aenleg van Brussel aengenomen was in het proces ingespannen door M. Rogier tegen het *Journal de Bruxelles*.

— Men schryft uit Eindhoven: Zondag is eene gruwelyke moord gepleegd op de 70 jarige huisvrouw van den landbouwer V. Bois, te Asten, welke zich alleen te huis bevond. Het is de justicie gelukt den dader van dien moord in handen te krygen. Het is een jongman van 22 jaren, genaemd Van Hugten, woonende te Asten; hy was eerst sedert eenige dagen uit de gevangenis ontslagen, waer hy zes maanden had doorgebracht. Hy heeft zyne misdaed bekend. Des morgens was hy met de verslagene in de kerk geweest. Hy heeft haer eerst met een hamer op het hoofd geslagen; daerna, toen hy zag dat de vrouw nog teeken van leven gaf, haer den hals afgesneden en vervolgens eenige voorwerpen uit het huis medegenomen.

ongeluk te Luik.

Dyndag morgen, kort voor Sure, is te Luik een groot ongeluk gebeurd. In de werkhuisen van MM. Tilkin en Lesoinne is een der stoomketels gesprongen en heeft een gedeelte der gebouwen neergeworpen. Negen werklieden zyn door den stoom, de stukken van den ketel en der gebouwen getroffen

door het gras van den boomgaard zag op my aengestreefd komen: juist de lieve Henrica, gelyk twee druppelen water; ware ik nog ryk geweest zoo als vroeger voor den verval myner ouders, dan hadde ik haer ook dezelfde kleeden aengedaen, die uwe lieve zuster gewoon was te dragen. Hebt gy onze Anna gezien? vroeg zy zoo bedeesd.

— Ja, haperde de priester.

— Waer is zy dan?

— Ik mag u zulks nog niet zeggen; maer zy is goed waer zy is en gy zult haer binnen kort mogen wederzien.

— Wederzien! riepen ze allen.

— Ja, wederzien! en gansch waerschyndlyk in eenen toestand dat gy u hare afwezigheid niet zult beklagen.

De priester bragt het leven terug op de hoeve. De hoop Anna binnen kort weder te z en troostte en zalge dat braef gezin in hart en ziel.

Inderaed de priester had zich moeten inhouden, toen hy Anna voor de eerste maal zag: zyn boezem joeg, zyne tong was als gedreven om te roepen: Henrica, myne zuster Henrica, zyt gy dan van den dood opgestaan? Het aenschyn van Anna droeg dezelfde gelaetstrekken, maer sner, maer grootscher, maer verhevener en liever. Het was het wizen van Henrica hervormd in dat van eenen engel. De stemmen zelve klonken eens, dezelfde trilling, dezelfde gaim, dezelfde mollige heiderheid. Henrica had de gewoente onder het spreken de linkerhand op tafel te leggen, als of zy ze op een klavier zette, behalve dat zy den eersten vinger, den wysvinger, bevallig een weinig in de hoogte hief. Anna had juist dezelfde gewoente. Van daer eene zonderlinge toegenegenheid van den priester voor het meisje; de tranen schoten hem gedurig in de oogen als hy met haer sprak, en zyne stem beelde van aendoening.

Toen hy met Ernest en den graef van Oostenrode naer Zwaluwe vertrok, bevoel hy nog het meisje aen de zorg der abdisse met eene byzondere teederheid van gevoelen. Mevrouw, sprak hy, zorg goed voor Anna; denk dat het myne zuster is; houd Julia in het oog, mistrouw u van al hare wegen, de siangen schuilen onder bloemen.

Anna ook had iets byzonder, iets vertrouwend voor den prester over, en de woorden «tot wederom zien» vielen haer van de lippen als rozenblaren.

Huh. DECOCQ. (Wordt voortgezet.)

Niet een hunner is echter dood. Vier of vijf zijn zeer zwaar gewond; twee dezer verkeeren in wanhopigen toestand.

Mevrouw Tilkin welke in hare hof wandelde, werd ter aerde geworpen hare twee beenen zijn gebroken, en zy heeft eene wond aan het hoofd. Ware de ketel in eene andere richting gevlogen dan werden meer dan 60 arbeiders getroffen. De kracht der ontploffing was zoo hevig dat het geheel van den ketel, van buitengewoone zwarte op 500 meters afstand in den hof van M. Waroux is gevlogen. Een ander stuk vloog langs den overkant tot tegen de gieterij van M. Burton op meer dan 300 meters afstand. Er had een begin van brand plaats; de schade is betrekkelijk gering; byna al de vensterruiten der naburige huizen zijn verbryzeld. De machien was van 8 paardenkracht Zy was 18 meters lang en 80 centimeters diep.

ITALIE.

Volgens de dagbladen zal de koning den 25 April naar Napels vertrekken en er tot het einde van mei blijven.

Eene bende van een 100tal baenstroopers heeft Luco aengetast; na dry uren gevecht zijn zy teruggetrokken, 3 dooden achterlatende.

De gedeputeerde Caricoli heeft het ministerie ondervraagd over de baenstrooperij, welke opnieuw, vooral in Capitanata is uitgebroken, ook vroeg hy de hervatting der onderhandelingen om de verwydering van koning Frans II uit Rome te verkrygen.

Turyn, 10 April. De *Diritto* meldt dat Garibaldi gisteren avond te Pavia is aengekomen, en dat hy geestdriftig ontvangen werd.

De dagbladen zeggen dat de kapitulair Vikaris van Bologna is aengehouden.

« Het revolutionaire Piemont vervolgt maer voortdurend de kerk en hare leden, in hare instellingen, in hare godsdienstige gebruiken. En zulk een bloedhand zou de voogdy over Rome willen uitoefenen.

Garibaldi heeft te Cremona zyn intrede gedaen; hy heeft aen de Cremonezzen gezegd dat zy zich behendig in het schielen moesten maken, om weldra de romeinsche en de venetiaansche kweste, tegelyk met de andere Italiaenen, helpen op te lossen.

Nieuws voor Italia.

Men schryft uit Turyn, 5 April, aen de *Presse*:

« Ziehier eene tyding waarvan ik u de echtheid waarborg: Gisteren begeleidde Ratazzi een myner vrienden toen hy aen de deur tot hem zeide: ik hoop u binnen dry dagen eene gunstige tyding voor Italia te zullen kunnen geven, welke de gansche wereld zal verwonderen. »

Tydingen uit Rome en Napels

Marseille 9 april. — Men zegt dat Mgr. Berardi tot aertsbisschop zal geprekoneerd worden, alvorens officieel tot nuncius in Rusland te worden benoemd.

De napelsche generael Clary is te Civita-Vecchia gemterneerd om hulp aen de terugwerking te verleenen. Hy zal onder de bewaking staen der fransche militaire overheid.

De tydingen uit Napels van den 8 melden, dat Mgr. Cenatiempo en graef Christen, van smenzweering beschuldigd, op het einde van April zullen gevonnisd worden. De beschuldigings akte is openbaer gemaakt.

De baenstroopers-benden rooven talryke peerden. De oogst is door de wanorders in gevaer gebragt.

Het Konsistorie.

Rome 7 april. In het konsistorie dezen morgen gehouden, heeft de Paus zestien bisschoppen benoemd, waeronder de prelaten, welke de openstaende stoelen in Frankryk zullen bekleeven. Z. H. heeft daarna het gevoelen der kardinalen over de heilgverklaring der martelaren van Japan gevraagd.

De terugwerking. — Desertieën.

Napels 2 april. De ontscheping der legitimen gaen onafgebroken voort. De oproerlingen hebben zich meester gemaakt van eene battery kanons in Capitanate. Men zegt dat het een napelsche majoor geweest is die ze overgegeven heeft en naer den kant der baenstroopers is overgelopen. De desertieën vermeederden in eene schrikkelijke evenredigheid. In de afgeloopene maend zyn er 51 grenadiers uit Napels gedeserteerd; 118 infanterie-soldaten hebben zich te Benevent met de bende Cipriani-la-Gala vereenigd.

Verscheidene karabiniers en bersaglieri zyn insgelyks uit Caserta gedeserteerd; terzelfder tyd verlieten 200 Napolitanen de kwartieren van Santa-Luccio, naby Caserta, en waren op vryen voet.

Den 21 maart deserteerden er 18 soldaten van het 62^e linie-infanterie uit Potenza en namen dienst onder Donatello Crocco.

Frankryk.

Parys, 9 April. Het italiaensche kabinet heeft steeds en niet zonder reden de oogen naer al de punten van Europa gerigt, waer politieke moeijelikheden zouden kunnen ontstaan. De opstand van Griekenland heeft hem eene hoop gegeven, welke wellicht verwezentlyk ware geworden indien de belangen voor Engeland in de Jousische-eilanden niet in 't spel waren.

Op dit oogenblik is de ministeriele kressis van Berlyn het voorwerp der aandacht van het ministerie Ratazzi. Van uit Turyn doet men al den diplomatischen en persoonlyken invloed werken, waertoe men in Europa den toevlugt kan nemen, ten einde de pruisische liberalen in de kiezingen « erkenning van het koningryk Italie en onzijdigheid van Pruisen, opzigtens het venetiaensche grondgebied » als orde-woordte doen aennemen. Men vleit zich in Turyn dat, indien dit resultaat ooit kan bekomen worden, prins Napeleon den keizer al spoedig in een tweeden italiaenschen veldtogt zou meeslepen.

De japaneesche gezanten zyn gisteren avond ten 6 1/2 ure te Parys aengekomen. De Japaneezen zyn in het algemeen bruin, het gelaet waskleurig, zwarte oogen met zwarte wenkbrauwen, grooten en regten mond, kleine en rechte kin. Hun bewegloos gelaet verried geen enkele hunner gewaerwordingen; zy hebben zich altyd ernstig gehouden. Zy waren geschandaliseerd dat het volk voor hen in het stof niet knielde. Zy lagchen met onze zeden, kleeren en vooral met onze hoeden; zy houden ons voor de Westelyke barbaren.

FRANSCH VRYHED.

De *Moniteur* kondigt de volgende nota af: « De viering van den jubilé, door den aertsbisschop van Toulouse voorgeschreven, is de herinnering eener smertelyke en bloedige episode uit onze vroegere godsdienstige oneenigheden. (Napoleon is het zoodanig eens met de kerk).

De tegenwoordige wetgeving en het konkordaat betrekkelijk de uitwendige uitoefening des catholyken Godsdienst, legt het gouvernement den pligt op eene plegtigheid te verbieden, welke tot verdelingen en haet zou kunnen aanleiden en de openbare rust stooren. Zonder in iets af te wyken van het byna onheugelyk gebruik, volgens hetwelk de processie, gezegd *des Corps Saints*, plaats heeft, heeft het gouvernement besloten alle uitwendig processieën of plegtigheden, betrekkelijk de viering van den jubilé, in het mandement van der aertsbisschop gemeld, te verbieden. »

Amerika.

Verschrikkelijk gevecht.

Men leest in den franschen *Moniteur*: den 23 maart werden de noorderlyken, naby Winchester, door een korps zuiderlyken aengetast; na een hevige gevecht van acht uren behielden de eerste noemden den zegenprael. Men spreekt van 150 dooden en 400 gekwetsten aen den kant der noorderlyken en van byna het dubbel aen den kant der zuiderlyken. Doch wat zyn die verliezen in vergelyking met die in het gevecht van Pea-Redgo geleden? Het gevecht duerde dry dagen; officieren en soldaten mengden zich in de worsteling en plassten letterlyk in het bloed.

De Indianen welke aen de zyde der zuiderlyken en door hen met whisky dronken gemaakt waren, om hun moed te geven, wierpen zich gelyk wilde dieren in het vuur, en niet te vreden met de doodde of gekwetste noorderlyken de hoofdhud af te rukken, leverden zy zich aen dezelfde gruwelen over op de zuiderlyken, welke gesneuveld of gekwetst waren. Doch hun wild geschreeuw deed geen mitwerkseel op de noordelyke soldaten welke geen voet terugweken. Vruchteloos lieten de generaels Ben Macauloc, Macintosh en Siock, alsook een groot getal officieren, zich dooden om hunne soldaten in het vuur te geleiden, de zuiderlyken moesten wyken. Het slagveld bleef aen de noorderlyken welke nooit de verliezen van dat drydaegsche gevecht zullen alkondigen.

De dagbladen van Boston bevatten den voigenden brief, die door M. Ericsson, den bouwer van het gekurasseerde vaertuyg *Monitor*, aen een zynner vrienden is gezonden:

« New-York, 11 maart.

« Myn waerde Sargant, ik dank u voor uwe gelukwenschingen, en ik beloof u alle myne pogingen te zullen aanwenden om ons in staet te stellen niet voor Europa te moeten vreezen. Lever my het benoedigde geld, en binnen een kort tydverloop zullen wy aen die magten welke werken om de republikeinsche vryheid te vernietigen, kunnen zeggen: « vertaet de golf met nwe brooze vaertuygen, of vergaet! » Ik heb altyd bevestigd dat de mekaweke wetenschap een einde aen de magt van Engeland op de zee zou stellen. De Oceaen is de groote gemenschapweg tusschen de volkeren; hy moet vry zyn, en steilig zal hy dit worden door de schrandere toepassing der natuurregten. Gansch aen u.

« J. Ericsson. »

Engeland.

Londen, 8 April. De eenige zaak waermeê men zich bezig houdt, is nog altyd de wedergeboorte der zeemagt; gelyk de hertog van Somerset het over eenige dagen in de lordskamer aenkondigde, houdt men zich bezig met de onmiddelyke uitvoering van het stelsel van kapitein Colis, welke nog steeds blyft beweeren de uitvinder van den *Monitor* te zyn, en waarvan hy de plans in 1855 aen het ministerie der zeemagt heeft gezonden; het sehynt dat kapitein Ericsson die plans gekopieerd heeft.

Dry groote lineschepen zullen onmiddelyk in *Monitors* met 12 kanonnen hervormd worden Dit is slechts een begin. Thans heeft men al de werklieden, welke aen houten vaertuygen arbeiden afgedankt, en men teekent de planuen, om die groote vaertnigen zoo goedkoop mogelyk te hervormen; en dezelve met een kuiras van 4 1/2 duimen dikte te bedekken. Men wil geenen tyd verliezen, te einde niet blootgesteld te zyn door Frankryk en Rusland vooruitgelopen te zyn.

Turkyen.

Den 3 dezer hebben de Montenegrynen de turksche troepen naby Spuzaangetast; doch zy werden met verlies teruggeslagen.

Griekenland.

Bombardement van Nauplie.

Marseille, donderdag morgen. Men heeft tydingen uit Athene van 4: Twee benden, de eene uit Albaneezen en de andere uit Turken samengesteld, zyn in Griekenland gedrongen en de oproerlingen ter hulp gekomen. Dep. 30 maart had het fort pelanddes het geschat tegen de koninglyke schepen, verscheidene dier laetsten werden gedood of gekwetst.

Generael Hahn antwoorde door het bombardement. Toen werd de witte vlag geheeschen. Generael Hahn deed het geschat staken en raedde de inwoners aen Nauplie te verlaten; doch dit werd hun door de oproerlingen belet.

Men hoort veel ouders klagen,

Hoe dat van groot tot klein

Kinderen hen zoo plagen,

Zoo wederspanning zyn:

't Is altyd 't een of 't ander,

't Zyn geen kinderen meer.

Zy vechten, slaen elkander

En zwygen nimmer meer.

Die dochter houdt van 't loopen,

't Hus heeft zy d'overhand,

Heeft altyd iets te koop

En maekt veel geld van kant.

De zoon laet d'ouders klappen

't Is klap van ouden tyd;

Als hy maer kan doen tappen

Maekt hy geen zwaarigheid.

Waeren dit toegeschreven,

Van waer dit boos gedrag

Dat 't denzgaem hert doet beven,

En aengroeit dag op dag?

Gy ouders van dres tyden

Zyt pligtig van dit kwaed;

Met regt moet gy dit tyden,

God meet u met uw maet.

Want gy hebt loon na werken:

't Is een onvleuchtbaer lot,

't Geen ons 't geloof doet merken:

Geen zegen zonder God.

De duivel zal u toonen

Als vader van den twist

En in uw kind'ren toonen

Dat hy zyn kans niet mist.

J. L.

Burgerlyken stand der stad Sint-Truiden.

Aengiften van den 9 tot den 12 april 1862, GEBORTENS.

Mannelyk 3. — Vrouwelyk 0.

ST-TRUIDEN.— 5 April.

Tarwe de 100 fr. 32-28. Koren 23-40. Haver 19-50. Garst 22-34.

TONGEREN. — 3 April.

Tarwe 103 kilo fr. 33-50. Koren 94 kilo fr. 23-25. Haver 75 kilo 14-25. Garst 95 kilo 21-00. Aerdap. de 100 kil. 9.75

HASSELT.— 4 April.

Tarwe de 100 kilo fr. 32-00. Koren id. fr. 24-70. Gerst id. fr. 22 80. Haver id. fr. 18-80. Aerdappelen id. fr. 9-00. Genever den liter 78 centiemen. Boter den kilo fr. 2-54.

THIENEN.— 4 April.

Tarwe de 100 kilo fr. 33-19. Koren 23-98 fr. Haver 18-14. Gerst 26-00. Aerdappelen 8-75. Boekweit 21-32.

LEUVEN.— 4 April.

Tarwe de 100 kilo fr. 33-94. Koren 23-04. Haver 18-37. Gerst 23-13. Boekweit 23-13. Aerdappelen. 9-05. Boter den k. 2-43.

DIEST.— 5 April.

Tarwe den heet. fr. 23,23. Koren id. fr. 16,80. Zomer-gerst id. fr. 15,30. Winter-gerst id. fr. 15,30. Haver id. fr. 9 60. Aerdappelen den zak, fr. 6-00 tot 8-00. Boekweit id. 15,90.

BELGISCHE

HYPOTHEEK-BANK

gevestigd te Brussel, Koninglykestraeft, No 28.

PANDBRIEVEN

(GRONDOBLIGATIEN.)

Interest gevende volgens hunnen duer 4 of 4 1/2 ten honderd, betaelbaer per zes maenden.

Den 1sten Mei en den 1sten November,

hetzy op het bureel der Bank, hetzy by hare Agenten.

BEKENTMAKING.

De bestuurders der beurzen-stichting *Lenaerts Isabella*, maken bekend dat er twee beurzen vakant zyn voor de studien van het hooger onderwijs.

De belanghebbenden worden verzocht van hunne vragen vragsvry in te dienen voor den 7 Mei aenstaende, by den heer H. VANDENHOVE, Koeistraet, 849.

ADJUDICATION PUBLIQUE.

Le collège des bourgmestre et échevins de la commune de Corswarem, canton de St-Truid, procédera le lundi 28 Avril 1862, à 2 heures de relevée et au local ordinaire des séances, à l'adjudication publique des travaux que nécessitera la construction d'un mur d'enceinte au cimetière de la dite commune.

S'adresser pour prendre connaissance du cahier des charges chez monsieur le Secrétaire communal les jours fériés exceptés.

MEN VRAEGT

Een bekwaamen GAREELMAKERS-GAST Zich te bevragen by L. EGGEN op den Houmerkt, St-Truiden.

VERKOOP

van allerschoonste wassende

KLAVER,

Op Dynsdag, wezende den 22 april 1862, om 2 uren namiddag zal Mynheer *Vanvinkerooy* grondeigeeoer, publiek, ten meestbiedende en op krediet, door het ministerie van den tuissier NEUTELEERS, doen verkoopen:

De klaver staende te wassen op een land groot 78 aren 47 centiar (18 roeden onde maet) gelegen te St-Truiden, buiten St-Gangulpius poort, digt by destad, achter Seminarie's weyde, tusschen de twee bruggen van den yzeren weg, aen gezegde poort.

De vergadering zal plaats hebben in de herberg genaemd: de *Kwaedshof*.

